ervaringen, vermengd met mijn eigen perspectief, ontstonden deze fictieve verhalen. Verzonnen, maar geworteld in het echte leven.

Ik had het voorrecht hun verhalen samen te kunnen voegen tot twaalf hoofdstukken, die zes belangrijke momenten op het pad van de achterblijver weerspiegelen, gezien vanuit vier verschillende perspectieven. Elk verhaal probeert iets voelbaar te maken van wat zich vaak afspeelt in de stilte.

Aan die negen deelnemers: dank jullie wel. Jullie vertrouwen gaf dit boek zijn ziel. De ontmoetingen waren voor mij bijzonder. Jullie openheid, eerlijkheid en interesse lieten mij meer dan eens inzien hoe belangrijk het is om te blijven spreken over het verliezen van een leeftijdsgenoot door suïcide. Jullie zorgden voor details, perspectieven en nuances die ik zelf nooit had kunnen verzinnen.

Dank ook aan de klankbordgroep, vrienden en familie voor jullie waardevolle feedback en bemoedigende woorden. Jullie maakten dit proces niet alleen betekenisvol, maar gaven mij ook de energie die ik nodig had om het vol te houden. In het bijzonder Lotte Lancee, dank voor de coaching tijdens mijn scriptiereis. Ik heb onze gesprekken zeer gewaardeerd, ze brachten rust en reflectie die onderweg van grote waarde bleken.

Tot slot wil ik graag Noortje van Amsterdam bedanken, voor de inspiratie, het vertrouwen en het kritisch meedenken gedurende dit onderzoek. Dankzij haar ben ik gaan inzien dat story-

telling een krachtige vorm van wetenschap kan zijn. En durfde ik het aan om een verhaal te schrijven dat niet alleen over mij gaat, maar over een grotere groep studenten die het verdienen om begrepen te worden.

En misschien is dit voorwoord een antwoord op mijn eigen gedachten uit 2022. Misschien bén ik begonnen met schrijven. Niet zomaar, maar geïnspireerd door het echte leven. Over wat mij en anderen overkwam.

Ik hoop dat deze verhalenbundel niet alleen gelezen wordt, maar ook gevoeld mag worden.
Met zachtheid. Met openheid.

En met elkaar.

Jasmijn Pelders

Utrecht, juni 2025